

Com més petita és la nou, més fressa remou

Durant el passat mes de juny, pel que fa a les informacions de caràcter comarcal, la més rellevant segurament ha estat la constitució dels nous Ajuntaments, precedida per un reguitzell esparverant de pactes, confabulacions, aliances de passadís, intrigues i complots, en major o menor mesura, segons el municipi.

Tot i que possiblement aquesta hagi estat la informació més interessant del mes passat, és obvi que la constitució dels Ajuntaments és molt menys apassionant que les notícies d'àmbit nacional que cada dia surten a la llum pública: l'afer Roma, escoltes del Cesid, el cas Roldan, i molts d'altres. De totes maneres, no cal menystenir les petites informacions de caràcter local, ja que l'experiència ens dicta que, a vegades, com més petita és la nou, més fressa remou.

De desagraïts el món n'és ple

La desesperació predisposa la gent a cometre bestieses. Aquesta és l'única raó que se m'acut per explicar per què els pares afectats pel tancament de la guarderia privada Divina Providència d'Olot, amenacin les religioses amb mesures legals, basant-se en el fet que aquest edifici només pot tenir un ús educatiu. Així, si les religioses el volen destinar a una altra activitat, haurien de retornar a l'Estat uns vint-i-tres milions de pessetes en concepte de les subvencions que fins ara han rebut. Després d'una vida de dedicació als infants, les monges es volen jubilar i les úniques mostres d'agraïment que han rebut són les amenaces d'un grup de pares desesperats que no saben on encabir els seus fills. Certament, la decisió de les religioses de tancar la guarderia no ha estat gens divina, i encara menys providencial.

París-Oix-Dakar

El carter que feia la ruta entre el parador de Castellfollit i Oix, ha estat suspès de sou i feina fins a nou avís. El càstig ha estat imposat arran de les queixes d'alguns veïns de les masies d'aquesta ruta, perquè el carter no els volia deixar les cartes a la bústia, i les havien d'anar a recollir a Oix. Cal dir que mentre duri la sanció, del servei se n'encarregarà una persona d'Argelaguer.

Tot i que la carretera de Castellfollit a Oix és acceptable, la ruta del missatger pot esdevenir una epopeia

quan intenti accedir a algunes de les masies més apartades de la calçada. Sotracs, rierols, vegetació espessa i fang poden ser alguns dels obstacles que haurà de superar.

I és que una cosa és embardissar-se pel plaer d'una excursions dominical i una altra de ben diferent és fer-ho per motius estrictament laborals.

El mur de les lamentacions

L'enderroc de dos edificis del casc antic d'Olot ha deixat al descobert allò que, si es confirma, pot ser un fragment de la primera muralla de la ciutat, aixecada l'any 1221, de la qual només es tenien referències escrites. La troballa no seria tan important si no fos perquè a Olot no hi resta dempeus cap edificació anterior als terratrèmols que durant els anys 1427 i 1428 devastaren la ciutat. L'alcalde

d'Olot s'ha interessat per la descoberta i ha afirmat que, si cal, es revisarà el pla de rehabilitació del barri vell per tal de conservar-ne les restes.

De cop i volta, el descobriment d'una "presumpta" muralla olotina ha despertat l'interès per a la conservació del patrimoni històric d'Olot. Cal lamentar, però, que aquest interès per la pedra vella no s'hagi desvetllat abans: actualment ja han desaparegut la majoria de casetes de burots de la ciutat; al carrer Pintor Domenge resta un fragment rònc de muralla, pràcticament irreconeixible; les torres de les carlinades s'enrunen oblidades al Montsacopa; i no fa tants anys que es va enderrocar l'última torreta de les muralles de la ciutat. És clar que tot plegat no té importància, perquè és posterior al segle XV...

Estudis per no res

Salvem les Valls, la coordinadora d'entitats contràries a la construcció del túnel de Bracons, ha decidit encarregar un estudi socio-econòmic dels municipis afectats pel projecte, per així establir els costos i els beneficis que produirà el túnel a la Vall d'en Bas. El projecte, però, costarà gairebé un milió de pessetes. Per aquest motiu, la coordinadora ha demanat la col.laboració d'entitats públiques i privades per tal de poder assumir el cost de l'estudi.

Un milió de pessetes, es vulgui admetre o no, és una quantitat important de diners; prova d'això és el fet que necessitaran ajuda econòmica de tercers per assumir els costos de l'estudi. Pot ser que no hagin



Restes de la muralla.

Foto: Elies Plana